

Ένας νέος διάκονος χειροτονήθηκε στο Σίδνεϊ

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

Έναν νέο διάκονο χειροτόνησε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος στον Ιερό Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στο προάστιο Ρέντφερν του Σίδνεϊ.

“Ο διαχωρισμός της Ορθοδοξίας από την Εκκλησία συνιστά το μεγαλύτερο πνευματικό σκάνδαλο”, υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος στο λόγο του, “γιατί μεταβάλλει την Ορθοδοξία σε ένα κίνημα ή μια οργάνωση και την καθιστά μια απολύτως προσωπική υπόθεση την οποία μπορεί να διαχειριστεί ο οποιοσδήποτε”.

Δείτε αναλυτικά το σχετικό Δελτίο Τύπου:

Στο πρώτο σκαλοπάτι της ιερωσύνης ανέβηκε το πρωί του Σαββάτου, 10 Απριλίου, ο κ. Τιμόθεος Κλιντσάρης, πτυχιούχος Νομικής και απόφοιτος της Θεολογικής Σχολής του Αποστόλου Ανδρέου στο Σύδνεϋ. Ο νέος Διάκονος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας επέλεξε συνειδητά να εγκαταλείψει την επαγγελματική του σταδιοδρομία στα Νομικά, προκειμένου να εκπληρώσει έναν παιδικό πόθο του, να διακονήσει την Εκκλησία του Χριστού.

Έχοντας στο πλευρό του τη σύζυγό του Κατερίνα, τα χαριτωμένα παιδιά τους, καθώς και αγαπημένους συγγενείς και φίλους τους, προσήλθε ενώπιον του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ.κ. Μακαρίου, ο οποίος τέλεσε την εις Διάκονον χειροτονία του στον Ιερό Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, στο προάστιο Ρέντφερν.

Παρέστησαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σεβαστείας κ. Σεραφείμ, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Μιλητουπόλεως κ. Ιάκωβος, πολλοί ιερείς από την πόλη του Σύδνεϋ, καθώς και πλήθος πιστών που σε ατμόσφαιρα πνευματικής χαράς αναφώνησαν με “Άξιος!” για τον νέο Διάκονο.

Στον νουθετήριο λόγο του, ο Σεβασμιώτατος κ. Μακάριος αρχικά εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του προς τον Θεό, για το γεγονός ότι, ενώ σε πολλές επαρχίες και τοπικές Εκκλησίες η κλίση της ιερωσύνης διέρχεται μεγάλη κρίση, στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας “υπάρχουν πολλοί πιστοί που έχουν τον ιερό πόθο της ιερωσύνης, δίδοντάς μας έτσι την ευκαιρία να επιλέγουμε εκ των πολλών καλών

τους αρίστους, τους οποίους με μεγάλη ποιμαντική ευθύνη προσάγουμε στην Εκκλησία μας ως κληρικούς”.

Στη συνέχεια ο Αρχιεπίσκοπος μίλησε διδακτικά για την εκκλησιολογική θεμελίωση και υπόσταση της Ορθοδοξίας, καθιστώντας σαφές ότι δεν μπορεί να υπάρξει Ορθοδοξία χωρίς Εκκλησία. “Ο διαχωρισμός της Ορθοδοξίας από την Εκκλησία συνιστά το μεγαλύτερο πνευματικό σκάνδαλο”, υπογράμμισε, “γιατί μεταβάλλει την Ορθοδοξία σε ένα κίνημα ή μια οργάνωση και την καθιστά μια απολύτως προσωπική υπόθεση την οποία μπορεί να διαχειριστεί ο οποιοσδήποτε”.

“Η προσωποποίηση της Ορθοδοξίας ή, καλύτερα, η θρησκευτικοποίηση της Εκκλησίας έχει ως αναπόφευκτη συνέπεια τη δημιουργία οπαδών και την αύξηση ψυχαναγκαστικών ζηλωτών, οι οποίοι «από φυλακής πρωίας μέχρι νυκτός» αγωνίζονται για την διάσπαση και την αποτείχιση”, τόνισε σε άλλο σημείο Σεβασμιώτατος, επισημαίνοντας ότι η Ορθοδοξία της Εκκλησίας ενώνει τους ανθρώπους, ενώ η προσωπική Ορθοδοξία διαιρεί, διασπά και κομματιάζει. Διέκρινε δε ότι και στην Αυστραλία “πολλές φορές χρησιμοποιήθηκε από απίστους και αδαείς το όνομα της Ορθοδοξίας χωρισμένο από την Εκκλησία, γεγονός που κατέστη η βασική αιτία να δημιουργηθεί μια τεράστια πληγή στο σώμα της Αρχιεπισκοπής μας, η οποία ακόμη δεν έχει επουλωθεί”. ”

Έτσι φτάνουμε στο σημείο να διαπιστώνουμε ότι η Ορθοδοξία κινδυνεύει σήμερα πιο πολύ από εμάς τους Ορθοδόξους, βαπτισμένους εις το όνομα της Αγίας Τριάδος, παρά από τους αλλοπίστους και αλλογενείς”, συμπλήρωσε.

Συμπερασματικά, ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι **“πραγματικά έχουμε ανάγκη επανευαγγελισμού και τοποθετήσεως της έννοιας της Ορθοδοξίας στη σωστή εκκλησιολογική της βάση”,** ενώ απευθυνόμενος προς τον νέο Διάκονο, τον παρακάλεσε πατρικά να αγωνιστεί για την εντός της Εκκλησίας Ορθοδοξία. “Μείνε πιστός μέχρι θανάτου στην Εκκλησία του Χριστού, στο Οικουμενικό μας Πατριαρχείο, το οποίο, όπως βλέπεις, βάλλεται πανταχόθεν. Αγωνίσου «τον καλόν αγώνα» για την ενότητα και την ειρήνη της Εκκλησίας”.

Κλείνοντας ο Αρχιεπίσκοπος παρότρυνε τον π. Τιμόθεο να φυλάξει στην καρδιά του το Άγιο Πνεύμα και να κρατήσει τον εαυτό του στην ταπείνωση, προκειμένου να πετύχει στην ιερατική του πορεία. Περαιτέρω, τον συμβούλεψε να αξιοποιήσει τα χαρίσματα που του έδωσε πλούσια ο Θεός, όσο και τις γνώσεις που απέκτησε από τις σπουδές του στη Νομική και στη Θεολογική Σχολή, τις οποίες όμως πάντοτε να περιβάλλει με το ορθόδοξο βίωμα και την πνευματική εμπειρία.

Από την πλευρά του, ο νεοχειροτονηθείς Διάκονος περιέγραψε έμπλεος συγκίνησης

το χρονικό κατά το οποίο έλαβε την κρίσιμη απόφαση να εισέλθει στους κόλπους της Εκκλησίας. Ανατρέχοντας στην προ διετίας εκλογή του Σεβασμιώτατου κ.κ. Μακαρίου, αναφέρθηκε αρχικά στην ανυπομονησία του να γνωρίσει από κοντά τον νέο Ποιμενάρχη και κατόπιν στην αγάπη που ένιωσε και στην πνευματική αναγέννηση που διέκρινε στους κόλπους της τοπικής Εκκλησίας.

“Η φλόγα της κλίσεως προς την ιερωσύνη μέσα μου μεγάλωνε”, σημείωσε χαρακτηριστικά, συμπληρώνοντας πως ήταν ίδια φλόγα η οποία άρχισε σαν σπίθα στην ψυχή ενός μικρού παιδιού που ήθελε με όλη του την καρδιά να διακονήσει στην Εκκλησία. Απευθυνόμενος προς τον Αρχιεπίσκοπο, ο π. Τιμόθεος υποσχέθηκε να υπηρετήσει τον Χριστό και το ποίμνιό του μέχρι τελευταίας του αναπνοής, υποτάσσοντας το “εγώ” του στο θέλημα της Εκκλησίας.

